

Nieuwsbrief

Vereniging voor Meditatie vanuit de Christelijke Traditie

*En houd dit voor ogen: Ik ben met jullie alle dagen,
tot aan de voleinding van deze wereld*

Juni 2019

Inhoud

- Bij dit nummer
Joost van Buuren
- Stilte te midden van het rumoer
Terugblik op themadag Dag Hammarskjöld, 15 juni
Joost van Buuren
- Over de Bijna-Dood-Ervaring
Joke van der Poel
- Basisbegrippen Christelijke mantrameditatie, deel 2
Toine van Os
- Agenda 2^e halfjaar 2019
- You are the light, Zaligsprekingen
John Martin Sahajananda, vertaling Margriet van Raaij
- Colofon

Foto omslag: <https://visie.eo.nl/2018/04/dit-vieren-we-met-hemelvaart/>

Tekst bij de foto: Mattheüs 28:20

Bij dit nummer

Nu we de laatste hand leggen aan dit zomernummer van onze Nieuwsbrief mogen we terugzien op een heel geslaagde themadag over de mysticus Dag Hammarskjöld. We waren 15 juni bij elkaar in de St Annakerk in Den Bosch met een kleine dertig leden en belangstellenden. Beatrijs Corveleijn heeft ons meegenomen in haar liefde voor deze mysticus-bestuurder-minnaar van eenzame natuur. Je kunt er hier over lezen in een korte impressie. We willen de groep Den Bosch hartelijk danken voor haar inzet ten dienste van deze dag.

Brother John Martin Sahajananda komt weer naar Nederland! Hij logeert in de week van 27 augustus tot 4 september bij Toine en Lidy van Os in Alphen a/d Rijn.

Om ons voor te kunnen bereiden op een studieweekend met hem op 29 augustus-1 september a.s. in de Abdij van Postel kunnen we een vertaling presenteren over de Zaligsprekingen. Dit is een hoofdstuk uit het boek *You are the Light* en de vertaling is van Margriet van Raaij. Een aanrader dit hoofdstuk te lezen voorafgaand aan dit weekend.

Brother John zal naast Postel ook lezingen geven in Den Haag, Leersum en Uden. Zie de agenda elders in de nieuwsbrief.

In het kader van boekbesprekingen door leden heeft Joke van der Poel een heel interessant stuk geschreven over Bijna-dood-ervaringen. Zeker als je, zoals ik, er nog weinig van weet is het een eyeopener.

Op de ledenvergadering van maart jl. is al gevraagd om ons nader te verdiepen in het waarom en hoe van de mantrameditatie en om te zien of we als vereniging tot een bredere benadering zouden moeten geraken, misschien breder dan wat John Main ons aanreikt. Als voorbereiding van het gesprek daarover willen we opnieuw aandacht vragen voor de wortels van onze meditatiepraktijk. Daarom nemen we "Basisbegrippen van de mantrameditatie" op. Het is deel 2 uit hoofdstuk 11 van het Handboek christelijke meditatie geschreven door Toine van Os.

De stuurgroep wenst vanaf deze plaats al onze leden, mediterenden en lezers gezegende zomermaanden toe en plezier bij het lezen van de nieuwsbrief.

Joost van Buuren

Stilte te midden van het rumoer

Een impressie na de themadag over Dag Hammarskjöld op 15 juni 2019

Joost van Buuren

Tijdens de themadag op 15 juni heeft Beatrijs Corveleijn, zuster claris uit Den Bosch, ons meegenomen op een verkenningstocht naar de spiritualiteit van de Zweed Dag Hammarskjöld (1905-1961). Bekend is dat hij in 1953 tot secretaris-generaal gekozen werd van de VN en in 1961 omkwam bij een vliegtuigongeluk in Zambia. Hij kwam al vroeg in aanraking met politiek (via zijn vader) en met het christelijk geloof (via zijn moeder). Hij bleek buitengewoon getalenteerd, studeerde o.m. filosofie, rechten, economie, en werd al op zijn 35e president van de Nationale Bank van Zweden. Hij werd sterk geïnspireerd door de ethiek van Albert Schweitzer: een dienstbaarheid gericht op mensen zoals verkondigd in het evangelie. Voor hem was zelfovergave de weg naar zelfrealisatie.

Zijn geschreven nalatenschap bestaat uit een enorme hoeveelheid "Public Papers" naar aanleiding van zijn bestuurlijke werk en het beroemde, en moeilijke, persoonlijke dagboek Merkstenen. Merkstenen (nu in 28^e druk bij Ten Have) beslaat een periode van 1925 tot zijn dood. Het is moeilijk omdat het geen doorlopend verhaal is maar een verzameling aforismen, gedichten en gebeden, en ook omdat het dicht staat bij mystieke middeleeuwse auteurs als Jan van Ruusbroec en Meister Eckhart. Dag heeft de Merkstenen geschreven onder invloed van gebeurtenissen die wij niet kennen, hoewel het naast elkaar leggen van de Public Papers en Merkstenen soms extra verheldering geeft. Beatrijs vergeleek de teksten in Merkstenen met gecondenseerde melk. Een van de gedichten heb ik hieronder weergegeven.

Dag heeft veel indruk gemaakt als bestuurder. Nog steeds kun je op het VN hoofdkantoor in New York horen: Hoe zou Dag dat aangepakt hebben? Hij heeft samen met zijn vriend Bo Beskow een meditatieruimte in het VN kantoor ingericht. In het midden staat een groot donker blok ijzererts dat getroffen wordt door een fijne straal licht: symbool van het licht van de Geest dat leven geeft aan de materie.

This is a room devoted to peace and those who are giving their lives for peace.
It is a room of quiet where only thoughts should speak.

(Meditatieruimte in het VN-hoofdkwartier in New York ontworpen door Dag Hammarskjöld en Bo Beskow) (<http://www.aquaac.org/un/medroom.html>)

Voor Dag Hammarskjöld was de natuur cruciaal. Vaak nam hij vrijdagmiddag de trein van Stockholm naar het noorden van Zweden om te gaan lopen in de wilde eenzame natuur van Lapland. Verfrist door de inspanning en de stilte kon hij dan op maandagmorgen zich weer inzetten in het rumoer van het landsbestuur.

Beatrijs liet ons tenslotte de prachtige IKON film zien waarin Joris Vercammen het Dag Hammarskjöldpad in het noorden van Zweden loopt en mediteert naar aanleiding van de merkstenen van Dag Hammarskjöld: De langste reis is de reis naar binnen (https://www.npostart.nl/de-pelgrim/06-12-2015/VPWON_1244942).

Een prachtige dag: bedankt Beatrijs!

De langste reis
is de reis naar binnen.
Wie zijn lot gekozen heeft,
de tocht begonnen is
naar zijn eigen bodem (is er een bodem?),
nog onder u
staat hij buiten de gemeenschap,
geïsoleerd in uw gevoel
als de terdoodveroordeelde
of zoals hij dien het naderend afscheid
tevorens al toewijdt aan de uiteindelijke eenzaamheid
van iedere mens.
Tussen u en hem is afstand
is onzekerheid –
discretie.
Zelf zal hij u zien
van steeds grotere afstand,
de lokroep van uw stemmen horen,
steeds zwakker.

Uit: Merkstenen (jaar 1950)

Over de Bijna-Dood-Ervaring

Joke van der Poel

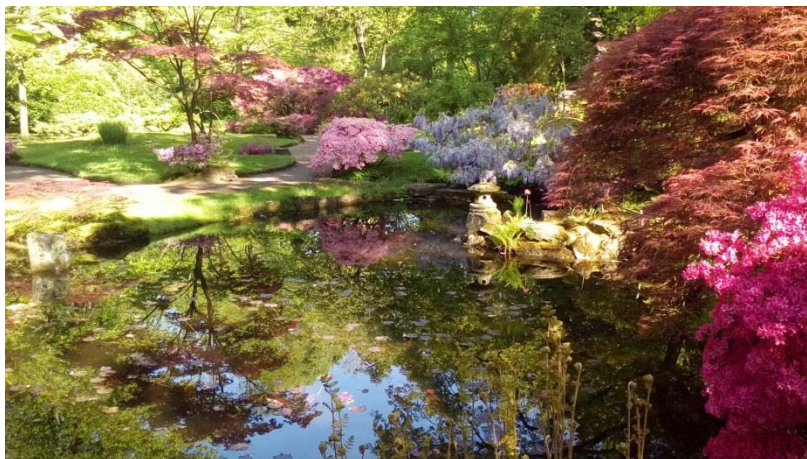
Toen Joost me vroeg iets over de bijna-doodervaring (bde) te schrijven voor de Nieuwsbrief, zei ik spontaan ja. Een onderwerp dat mij zo na aan het hart ligt! Maar voor het blanke papier zittend, valt het toch niet mee om de juiste woorden te vinden.

En waarom? Omdat dit een fragiel, teer en kwetsbaar onderwerp is, waar veel controverse en ongelooft over bestaat. Toch wil ik een poging wagen om er iets over te vertellen.

Voor alle duidelijkheid: een bijna-doodervaring zou je kunnen omschrijven als datgene wat iemand die voor langere of kortere tijd klinisch dood is geweest en weer terugkomt in het leven, ervaren heeft in die andere dimensie (bijv. bij een hartaanval, verkeersongeluk, operatie). Niet iedereen die klinisch dood is geweest, ervaart iets.

Mijn interesse hiervoor werd ongeveer dertig jaar geleden gewekt door het lezen van het eerste wetenschappelijk onderzoek naar de bde door Raymond Moody (de tunnel en het licht). Hij vond essentiële overeenkomsten in de op grotere schaal onderzochte bde's. Ik laat het wetenschappelijke aspect nu voor wat het is.

Bij mij werd een grote nieuwsgierigheid gewekt naar die wereld, die deze mensen met een bde hadden ervaren. Daar wilde ik wel meer over weten. De boeken die ik las, betroffen bijna allemaal persoonlijke, zeer ontroerende verslagen over wat degene die dood was geweest, was overkomen, had ervaren en geleerd. Naar buiten komen met deze ervaringen, die de betrokken mensen raakten in hun diepste wezen en die grote implicaties hadden voor hun verdere levens, vereiste veel moed. Ze hebben dan ook allemaal mijn diepste respect gekregen.

Waar gaat het om in hun ervaringen en wat kunnen wij, op onze beurt van hen leren?

Er zijn, in die andere dimensie, die je het hiernamaals zou kunnen noemen, verschillende lagen, sferen, met ieder een eigen trillingsniveau. Na je dood zul je aangetrokken worden tot de sfeer

die overeenkomt met jouw trilling. Daar voel je je thuis. Alles wat hier bestaat, bestaat daar ook, en nog veel meer.

Er zijn onaardse en wonderbaarlijke kleuren, alles vibreert daar. Er is prachtige muziek van stemmen (de muziek der sferen), er is een gouden stad (zoals in de bijbel beschreven) en er zijn marmerachtige, prachtige, soms doorzichtige gebouwen en bibliotheken, tuinen, bloemen, onaardse schoonheid. Er is vooral een buitengewoon licht.

Je verschijning zegt alles over jou. Niets is daar verborgen. Je binnenkant, je verborgen kant, de kant in jezelf die je soms niet eens goed kent, komt daar naar buiten, is daar die je bent, zich uitdrukking in je gestalte, het licht dat je uitstraalt, je kleding, je trilling.

Er is daar groei mogelijk. Sterker nog: dat is je doel.

Het aardse leven geeft je heel veel kans tot groei, al is het hier moeilijker. Daarom kan de groei hier ook sneller gaan en specifiekere zijn. In een dualistische wereld moet je immers je keuzes maken en omgaan met goed en kwaad.

Ik ben in de beschrijvingen verschillende keren tegengekomen dat je, in overleg, de mogelijkheid hebt je eigen groeipunten te kiezen voor dit leven hier. Je hebt een zekere opdracht in dit leven en soms verschillende. Het gebeurt vanzelf, de kansen doen zich gewoon voor.

De belangrijkste opdracht is altijd: groeien in liefde. (De energie van) liefde is de bouwsteen van de kosmos, het leven, groei, alles. Liefde is licht.

Een aantal mensen ontmoeten in hun bde hun beschermengelen. Zielen die zeer nauw met je verbonden zijn en die je herkent en die je begeleiden op je levensweg.

Het belangrijkste binnen de bde is de ontmoeting met een lichtwezen. Ik heb verschillende verslagen gelezen van ontmoetingen met Jezus. Deze zijn onbeschrijflijk. De ziel wordt opgenomen in onvoorwaardelijke liefde. Deze ontmoeting laat diepe sporen na. Na terugkeer uit de dood blijft er een diepe heimwee bestaan naar die gelukzaligheid en zorgt bijna altijd voor een periode van diepe rouw door het gemis, na terugkeer. Ontmoetingen met overleden geliefden en zielsverwanten worden ook vaak beschreven. Status bestaat daar niet. Men is die men is. Men kan zich niet verschuilen achter (sociale) maskers. Wel is er veel respect en eerbied voor ver-gevorderden.

De uitdrukking: waar je schat is, daar zal je hart zijn, is zeer van toepassing. Let dus goed op waar je hart naar uitgaat en of dat eeuwigheidswaarde heeft. Ik heb begrepen dat er een trapsgewijze begeleiding is. Degene die net iets verder gevorderd is dan jij begeleidt jou in zekere zin. Jij doet hetzelfde naar iemand toe, die net iets minder gevorderd is.

Groei gaat via inkeer, inzichten, ervaringen, gesprekken, bijeenkomsten en goede werken. In de donkere gebieden, die er ook zijn, zijn ook lichtwezens die contact proberen te maken met de verduisterde, vaak obsessieve zielen die daar verblijven, om ze toegankelijk proberen te maken voor het gelukbrengende licht, zodat ze over kunnen gaan naar een lichtere sfeer.

Mensen die terugkeren uit een bde hebben vaak andere waarden en prioriteiten gekregen. Ze veranderen soms van baan, gaan vrijwilligerswerk doen. Vaak ontstaan scheidingen. Men “herkent” elkaar niet meer. Angst voor de dood bestaat niet meer. Men heeft ook vaak een zekere urgentie om meer van het leven te maken. Soms lijkt het wel of er een andere “bedrading” bij deze mensen is ontstaan.

Ongeloof, ontkenning van wat hen is overkomen door de omgeving en onvermogen om dit over te dragen zorgen vaak voor grote eenzaamheid. Soms komen de ervaringen pas na tientallen jaren naar buiten als er meer acceptatie is ontstaan. De bde bestaat al heel lang en komt waarschijnlijk veel meer voor dan men denkt.

De eerste beschrijving die vaak wordt genoemd is van de hand van Plato over de bde van de soldaat. Hij wordt van het slagveld gedragen en komt net voor zijn begrafenis weer tot leven.

Het is een wondere en wonderbaarlijke wereld. Ieder krijgt de bde die bij hem past, op hem/haar persoonlijk afgestemd. Het kennis nemen van deze wereld, hoe beperkt ons opnamevermogen ook is, het lezen van deze verslagen en ontwikkelingen die deze mensen doormaken, heeft mijn leven zeer verrijkt en meer diepgang gegeven. Puzzelstukjes gingen in elkaar passen.

Met mijn dank aan de moedige mensen die de bde op schrift hebben willen stellen.

Boeken over de BDE

Pim van Lommel: Eindelooos bewustzijn

Eben Alexander: Na dit leven

George Ritchie: Een glimp van de hemel

Howard Storm: My descent into death

Betty Eadie: Geleid door het licht en Het ontwakende hart

Kenneth Ring: Het licht gezien

Raymond Moody: Leven na dit leven

Helen Greaves: Boodschap van licht

Basisbegrippen Christelijke mantrameditatie, deel 2

In de komende nieuwsbrieven nemen wij opnieuw een aantal bijdragen op die de praktijk van de mantrameditatie omschrijven, deze van commentaar voorzien en in een bredere context plaatsen. Met als doel dat kennis daarvan je helpt de discipline van meditatie verder te ontdekken, dieper daarin door te dringen en mogelijke misverstanden of onduidelijkheden over de praktijk weg te nemen.

De bijdragen zijn verdeeld in zes hoofdstukken met de volgende onderwerpen:

1. wat is meditatie; wat is mantrameditatie? (zie *nieuwsbrief april 2019*)
2. hoe te mediteren met een mantra?
3. de rol van het ego.
4. hoe werkt de mantra meditatie, het proces?
5. waarom meditatie?
6. Christelijke meditatie; relatie met gebed, MvCT, WCCM.

Het geheel is ook in boekvorm uitgekomen, in de zin dat zij samen een hoofdstuk 'Christelijke mantrameditatie' vormen in het boek 'Christelijke meditatie, theologie en praktijk'. In dit door Lex Boot, bestuurslid van Vacare, samengestelde boek¹ worden verschillende vormen van Christelijke meditatie en aan meditatie verwante activiteiten omschreven. Zoals bijvoorbeeld Centering Prayer, Lectio Divina, Loopmeditatie, Meditatie en Poëzie. De hoofdstukken zijn door een reeks auteurs op schrift gesteld. Om enkele namen te noemen: Lex Boot, Kick Bras, Thom Breukel, Riëtte Beurmanjer, Mariska van Beusichem en anderen.

Het hoofdstuk 'Christelijke mantrameditatie' is verzorgd door Toine van Os, destijds landelijk coördinator van de Nederlandse tak van de WCCM.

In het eerste deel ben ik ingegaan op de vraag wat we nu eigenlijk verstaan onder 'meditatie' en welke plaats 'onze' mantrameditatie inneemt in het bredere spectrum van mogelijke meditatievormen.

Het tweede deel omschrijft de 'techniek' van het mediteren. De meditatie is geen techniek, maar elke meditatievorm heeft zijn eigen techniek die het proces van meditatie, dit is het verbinden van de aandacht aan het object van meditatie, bevordert.

Hoe te mediteren met een mantra

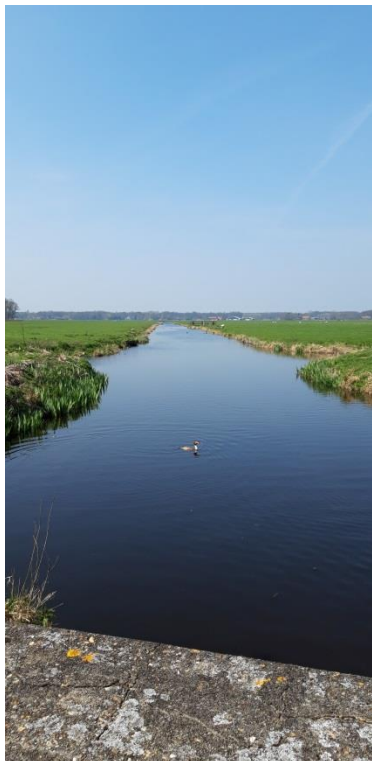
De instructie voor de mantrameditatie luidt als volgt:

1. Ga zitten met de ruggengraat geheel recht.
2. Sluit de ogen.
3. Wees je bewust van het lichaam; ontspan het lichaam.

¹ Handboek christelijke meditatie, Vertrekpunten, wegen en vruchten, Onder redactie van Lex Boot, Boekencentrum, Tweede druk 2012, 302 pp.

4. Laat de mantra klinken in de geest. Herhaal de mantra op een rustige en gelijkmatige manier; luister naar de mantra.
5. Wanneer de aandacht afdwaalt naar gedachten, gevoelens, of andere gewaarwordingen, vecht daar dan niet tegen maar breng dan de aandacht op een vriendelijke manier terug naar de mantra; luister opnieuw naar de mantra.
6. Doe deze oefening twee keer per dag, 's ochtends en 's avonds, bij voorkeur 30 minuten, maar ten minste 20 minuten.

De verschillende onderdelen van de instructie zal ik hier kort bespreken.

Ad 1. Ga zitten met de ruggengraat geheel recht. Een rechte wervelkolom is noodzakelijk om de energie en zenuwimpulsen die daar doorheen stromen, vrij baan te geven. Ook biedt de borstkas zo voldoende ruimte aan de longen. De praktijk wijst uit dat zonder die rechte houding het vrijwel onmogelijk is de aandacht gedurende een langere tijd goed te blijven richten.

Velen vinden het lastig zich tot deze instructie te zetten. Het vereist, zeker in het begin, een inspanning.

Wat praktische tips: zit recht op de beide zitbeentjes en kantel het bekken ietsje naar voren. De wervelkolom kan aan het begin (en ook tussentijds de meditatie) worden gestrekt door een denkbeeldig touwtje aan de kruin omhoog te halen. Je kunt een stoel gebruiken waarvan het zitvlak zo hoog is dat de bovenbenen ietsje naar beneden hellen als je rechtop zit. Zit daarbij met de rug los van de rugleuning om te voorkomen dat de rug ongemerkt in gaat zakken. Een te lage stoel of een stoel waarin je vanzelf naar achteren wegzakt, is funest voor onze meditatie.

Als uitstekend alternatief voor de stoel is er het gebedskrukje, wat er voor zorgt dat de rug automatisch wordt gestrekt. Ook de lotushouding is zeer geschikt. Wanneer je merkt dat de rug is ingezakt, breng je hem weer omhoog.

Helaas zien we bij de doorsnee meditatiegroep slechts een klein percentage van de mensen met rechte rug zitten. Vaak leunt men wat tegen de rugleuning. Het belang van een rechte rug voor een goede, dit is aandachtige, meditatie kan echter niet genoeg worden benadrukt.

Soms wordt de vraag gesteld hoe het nu zit met dat 'recht' zitten wanneer je daar fysiek om de een of nadere manier niet toe in staat bent. Kun je dan niet mediteren? Heeft het dan wel zin te gaan mediteren?

Voor het antwoord op deze vraag is het van belang je af te vragen wat het doel is van het rechthouden van de rug. Dat is geen doel op zichzelf. Het doel ervan is de meditatie te vereenvoudigen, te vergemakkelijken. Wanneer je de pech hebt niet in staat te zijn om die

rechte houding aan te nemen, dan zal het je doorgaans veel meer inspanning kosten om in de aandacht te blijven. Het proces van de aandacht richten op de mantra en bij afdwalen steeds weer opnieuw de aandacht daarop richten, blijft echter hetzelfde.

Deze essentiële inspanning van onze meditatie staat kortom open voor iedereen.

De stelregel is dus: zit goed rechtop als je dat kunt, en (alleen) als je daartoe fysiek niet in staat bent, zorg er dan voor dat je op een andere wijze zo ontspannen en pijnloos mogelijk zit of ligt, opdat je fysieke gesteldheid het proces van richten van de aandacht zo min mogelijk hindert.

Ad 2. Sluit de ogen. Knijp ze niet dicht maar sluit ze ontspannen.

Ad 3. Ontspan het lichaam. Dit kun je op verschillende manieren bereiken. Een methode is om het lichaam met de aandacht, van teen tot top 'langs te gaan'. Terwijl je het lichaam rustig en systematisch naloopt, laat je spanningen waar deze gevoeld worden los.

Ook zinvol is om de aandacht enige tijd bij de adem te houden en rustig en ontspannen eens enkele malen goed in en uit te ademen.

Het resultaat van dit 'lichaamswerk' is dat de mediterende fysiek ontspannen de meditatie kan starten, zodat het lichaam geen hindernis vormt.

Ad 4. Laat de mantra klinken in de geest, herhaal de mantra op een rustige en gelijkmatige manier; luister naar de mantra.

Mantrameditatie is een oefening van de geest en het werk dat de meditatie inhoudt, vindt ook daarin plaats.

De mantra wordt tot uiting gebracht 'in' de geest - dus niet hardop zingend of prevelend - en wordt steeds opnieuw tot klinken gebracht. Sommige mensen brengen het herhalingsritme van de mantra graag in overeenstemming met de ademhaling. Noodzakelijk is dit niet.

Naar de mantra wordt geluisterd. De aandacht die beoefend wordt, geschiedt middels het (innerlijk) oor.

Ad 5. Wanneer de aandacht afdwaalt naar gedachten, gevoelens of ander sensaties, breng dan de aandacht op een vriendelijke manier weer terug naar de mantra².

² De methode die de WCCM in navolging van John Main onderwijst, houdt in dat altijd naar de mantra moet worden teruggekeerd zodra je gewaar bent dat de aandacht niet meer bij de mantra is.

Er zijn anderen, zoals in de stroming van Thomas Keating (Contemplative Outreach), die de instructie hanteren dat op het moment dat de geest rustig is geworden en de gedachten, beelden en gevoelens naar de achtergrond zijn verdwenen, de mantra kan worden losgelaten tot het moment dat wordt opgemerkt dat de geest niet langer in rust is, waarna de mantra weer wordt herhaald.

In mijn beleving liggen de beide stromingen in elkaars verlengde. Ook John Main heeft wel aangegeven dat op enig moment, indien de geest in diepe stilte is, de mantra kan stoppen. Zodra we ons daar echter bewust van zijn, dit is in feite: zodra de rust is verbroken, wordt de mantra weer opgenomen en herhaald. In de visie van John Main is dat tijdelijk niet herhalen geen bewuste keuze maar volgt uit de stilte die optreedt waarin het ontbreken van de mantra ook niet wordt opgemerkt. In de methode van Keating is dat niet herhalen op enig moment wel een bewuste keuze. Een valkuil in de

Het is onvermijdelijk dat de aandacht afdwaalt van de mantra. Dit afdwalen vindt plaats van het hier en nu naar een andere plaats of een andere tijd. Zodra de mediterende zich bewust is van dit afdwalen van de aandacht, de verstrooiing, wordt de aandacht weer teruggebracht naar het luisteren van de mantra. Het is niet de bedoeling de verstrooiing af te wijzen, ermee in gevecht te gaan of deze te onderdrukken.

Het is louter een kwestie van de aandacht verplaatsen van die gewaarwordingen naar de mantra. De mantrameditatie is in dit opzicht dus geen emotioneel 'gedreven' proces.

Ad 6. Doe deze oefening twee keer per dag, 's ochtends en 's avonds, gedurende bij voorkeur een half uur maar ten minste 20 minuten.

Het tweemaal daags mediteren is een integraal onderdeel van de mantrameditatie. Wanneer deze inspanning niet plaatsvindt, wordt het doel van de mantrameditatie grotendeels gemist omdat juist het leren voorbijgaan aan de talrijke zinnen en tegenzinnen van het 'kleine' zelf (wat dit voor beestje is daar kom ik nog op terug) een essentieel element is van deze vorm van meditatie.

Het tweemaal daags gaan zitten is een noodzakelijke eerste stap in dit 'voorbij leren gaan'; en elk keer weer moet die eerste stap gezet worden. Alleen dank zij die eerste stap kunnen in de meditatietijd zelf de volgende stapjes worden genomen.

Het blijkt in de praktijk heel lastig te zijn om deze grote stap tweemaal daags te mediteren te nemen, wanneer de mediterende niet op de een of andere wijze in een groepsverband mediteert. De Meditatie vanuit de Christelijke Traditie Nederland (gerelateerd aan de uit John Mains werk voortgekomen World Community of Christian Meditation³) ondersteunt daarom groepen die doorgaans eens per week samenkomen om gezamenlijk te mediteren. Met hetzelfde doel worden meditatiedagen en -weekends georganiseerd, waarbij naast de gezamenlijke meditatie ook kennisoverdracht en uitwisseling van ervaring centraal staat.

De meest gunstige tijd voor de meditatie is zonsopgang voor de ochtendmeditatie en zonsondergang voor de avondmeditatie. Op deze momenten is er een fijn soort helderheid in de natuur om ons heen waar we een goed gebruik van kunnen maken. Het is evenwel zeker niet noodzakelijk om op juiste deze tijdstippen te mediteren.

Wanneer we deze instructies bezien dan kan geconcludeerd worden dat de mantrameditatie niet iets ingewikkelds is, maar eenvoudig door ieder mens, mits met een redelijke gesteldheid,

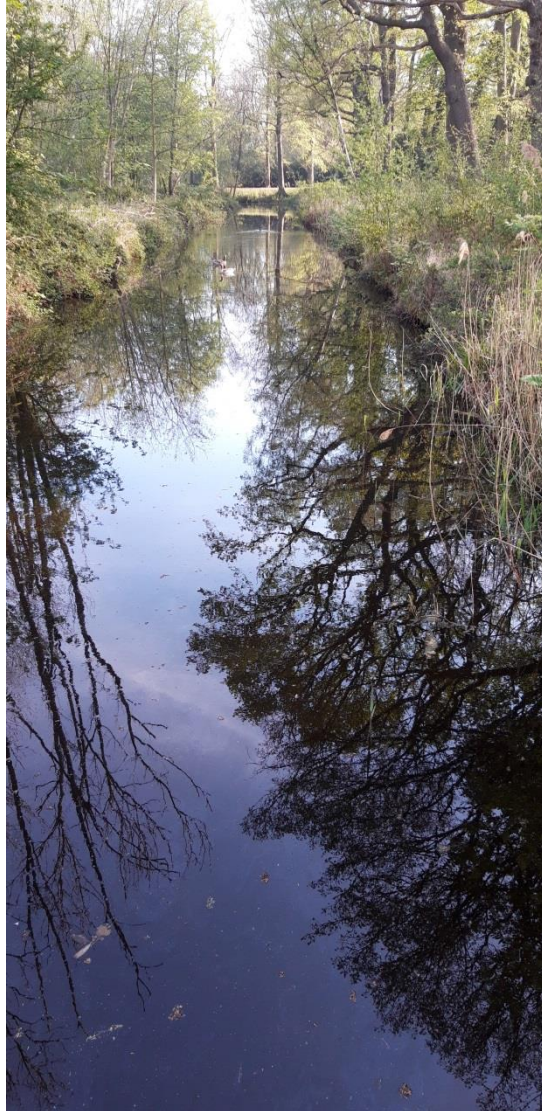
tweede methode kan zijn dat het de mediterende in verleiding kan brengen in te grijpen in het meditatieproces, terwijl de meditatie nu juist wil bewerkstelligen dat de actieve, regelende persoon voor even op een zijspoor wordt gezet.

³ Voor een toelichting verwijs ik naar de laatste paragraaf van deze bijdrage.

beoefend kan worden. Kinderlijk eenvoudig zelfs indien wij ons realiseren dat wereldwijd ook (vele) kleuters en leerlingen van de basisschool deze vorm van meditatie beoefenen⁴.

Tot zover deel twee van 'Basisbegrippen Christelijke mantrameditatie'.

Toine van Os

⁴ Voor de kleinen wordt alleen de tijdsduur gelimiteerd, verder bestaat er geen verschil met de volwassenen-meditatie. De tijdsduur wordt wel gesteld op een minuut per levensjaar. Een zesjarige mediteert dan twee keer 6 minuutjes per dag.

Agenda 2019

Vrijdag 30 augustus – zondag 1 september

Retraite met Br John Martin Sahajananda

ABDIJ VAN POSTEL

We nodigen je hierbij van harte uit voor het retraitsweekend van vrijdag 30 augustus tot en met zondag 1 september 2019 met Brother John Martin Sahajananda OSB, abt van de Benedictijner gemeenschap Shantivanam in Zuid-India. Deze ashram (klooster) is gewijd aan de interreligieuze dialoog, in het bijzonder die tussen christendom en hindoeïsme. Vanuit de hele wereld bezoeken mensen het klooster.

Brother John Martin reist met regelmaat op uitnodiging naar Europa om zijn lezingen te geven. Wij hebben hem al meerdere keren mogen ontvangen.

John Martin Sahajananda, een geboren Indiër (zijn vader was katholiek catecheet en zijn moeder was van oorsprong hindoe) is in staat een duidelijk verband te leggen tussen de Advaita en de christelijke traditie, en tegelijk deze op heldere wijze van elkaar te onderscheiden.

In het kader van zijn theologiëstudie in het St. Peter's Seminary in Bangalore heeft brother John Martin een vergelijkend onderzoek gedaan naar het werk van *Meister Eckhart*, Dominicaan (1260-1328) en de Indiase Advaita-filosoof *Sankara* (788-820). Hij is auteur van een groot aantal boeken.

Het **thema** van de retraite is:

De Bergrede in het licht van de Vedanta-leer

Hierna vind je in deze nieuwsbrief een vertaling van de Zaligsprekingen, hoofdstuk 4 uit het boekje 'You are the light' van John Martin Sahajananda.

Margriet van Raaij, in het weekend ook weer de vertaalster naast Br. John, heeft het hoofdstuk vertaald, waarvoor onze dank. Je kunt het ter voorbereiding op het weekend lezen.

Opgeven bij: Frieda Haitsma, friedahaitsma@gmail.com, tel. 06-57.33.63.04.

Weekendprijs: €145 eenpersoonskamer en €120 tweepersoonskamer per persoon.

Huur laken- en handdoekpakket € 8.

(Aanvraag SNS rekening is in behandeling. Jullie horen het zodra dit rond is, zodat het bedrag kan worden overgemaakt.)

Locatie: Abdij van Postel, Abdijlaan 16, 2400 Mol (Postel)

Bereikbaarheid: de Abdij van Postel ligt ZW van Eindhoven. Vanuit Utrecht volgt men de A2 en vervolgens na knooppunt de Hogt de A67 richting Turnhout. Verlaat de A67 bij de afslag 32 Eersel. Volg vanuit het dorp Eersel de Postelseweg die overgaat in de Eerselse weg. Waar de Eerselweg over gaat in de Kasteelstraat ligt de Abdij. Bereikbaarheid OV: 25 km fietsen vanaf Eindhoven station.

Zo nodig wordt ophalen vanaf het station geregeld.

Je bent van harte welkom!

Woensdagavond 28 augustus geeft John Martin Sahajananda een lezing in de Christus Triomfatorkerk in Den Haag.

Informatie bij Frieda Haitsma, stuurgroepmvct@gmail.com

Donderdag 29 augustus is John Martin Sahajananda te gast bij de School voor Praktische Filosofie in Den Haag.

Informatie bij Frieda Haitsma, stuurgroepmvct@gmail.com

Maandagavond 2 september spreekt John Martin Sahajananda in Leersum.

Informatie bij Bart van Soest, bart44@telfort.nl en bij Noor Palazzi, noorpalazzi@hotmail.com

Dinsdagavond 3 september spreekt John Martin Sahajananda in Uden (*nog onder voorbehoud*)

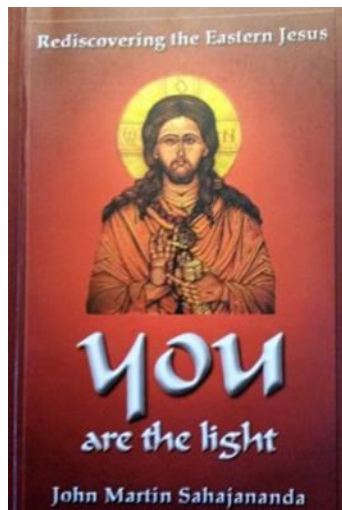
Informatie bij Jan Hilhorst, hilhorstjan_27@yahoo.co.uk

13 – 15 december Stilteretraite, Slangenburg

Wij organiseren op deze dagen een Stilteretraite in de Willibrordsabdij (ook genoemd Slangenburg) in Doetinchem. Deze retraite zal inhoudelijk worden begeleid door Br. Thomas Quartier, monnik van het klooster.

You Are the Light door John Martin Sahajananda, 2002

Het boekje *'You Are the Light'* is een vernieuwende interpretatie van Jezus' boodschap in de context van de interreligieuze dialoog, in het bijzonder die tussen christendom en hindoeïsme. Het omarmt de inzichten van oudere tradities en geeft een diepgaande en inspirerende visie voor een vernieuwd Christendom.

De Zaligsprekingen (hoofdstuk 4)

'Gelukkig wie arm van geest zijn, want voor hen is het Koninkrijk der hemelen' staat er in het Evangelie van Mattheus.

'Gelukkig jullie die arm zijn, want van jullie is het Koninkrijk van God', staat er in het Evangelie van Lucas.

Het Koninkrijk van God is de dynamische kant van God, de oneindige (onbegrensde) schat die verborgen is in het hart van elke mens en elk schepsel.

Jezus zei dat zij die materieel en spiritueel arm zijn, gezegend zijn omdat het makkelijker voor hen is om deze schat te vinden.

De grootsheid en de eenvoud van heilige mensen bestaat hierin dat elk woord dat zij uitspreken de gehele waarheid bevat. Als wij een enkele Zaligspreking kunnen begrijpen, dan kunnen wij alle andere Zaligsprekingen begrijpen, want zij zijn volmaakt op zichzelf; elke Zaligspreking verkondigt dezelfde boodschap, maar op een andere manier.

Stel je voor dat er een weg liep door een bos. Ergens op die weg stond een geweldige boom en aan een van de takken hing verscholen een zak met kostbare diamanten. Op een dag ontstond er door zware regenval een grote kuil onder de boom en een reiziger die op de weg liep viel per ongeluk in de kuil. Hij kon niet voor of achterom kijken, dus keek hij omhoog en zag de zak in de

takken van de boom. Hij klom naar boven in de takken van de boom en tot zijn enorme verrassing ontdekte hij de verborgen kostbare schat.

De boom staat symbool voor de boom van eeuwigheid en de weg is de weg van de tijd, die beweegt vanuit het verleden naar de toekomst toe. De boom van eeuwigheid is overall aanwezig waar mensen het pad volgen in een poging de eeuwigheid te bereiken. Maar het pad van de tijd, de weg, kan je niet naar de schat van eeuwigheid brengen. Alleen zij die in de kuil vallen, die falen op de weg van de tijd, zijn gezegend omdat het voor hen eenvoudig is de schat van eeuwigheid te ontdekken.

Jezus kwam om het Evangelie van het leven te verkondigen en om mensen uit te nodigen tot het eeuwige leven. Om het eeuwige leven te ontvangen moet je omkeren, afstand nemen en het eigen ego laten sterven. Zonder de dood van het valse 'ik' en het oprijzen van het ware 'ik', kan er geen eeuwig leven bestaan. Om het eeuwige leven binnen te gaan moet men 'van boven af geboren worden', dat betekent geboren uit de Geest. Jezus vertelde Nicodemus: 'Ik vertel je de waarheid; niemand kan het Koninkrijk van God zien, als hij niet opnieuw geboren is'. (Joh. 3:3) Het vinden van het Koninkrijk van God is om te ontdekken wat de betekenis en het doel van ons bestaan en de betekenis van (onze) dood is. Alleen zij die de dood onder ogen zien, kennen de betekenis en pas dan kunnen zij de bedoeling van het leven vinden.

De oproep van Jezus tot het Koninkrijk van God is een uitnodiging tot leven en hij zag dat sommigen het evangelie zullen aannemen en anderen het zullen weigeren. De mensen die Jezus volgden, accepteerden het evangelie; het waren eenvoudige mensen, zondaren en belastinginners, arm in spirituele zin. Dit waren mensen die geen veilig spiritueel onderkomen ('thuis') hadden. Zij waren arm in de geest.

Anderzijds, de mensen die Jezus verwierpen, waren diegenen die spiritueel 'onder dak' waren. Jezus begreep dat de armen gezegend waren omdat zij makkelijker een keuze ten leven konden maken, een nieuw leven konden beginnen. De rijken, veilig in hun spirituele 'huis' hadden minder kans vanwege hun veiligheid binnen hun huis en dat is dodelijk.

Wat Jezus zei, was: 'Gelukkig zijn jullie die arm, onveilig en hongerig zijn, want het is makkelijker voor jullie om het leven te kiezen, een nieuwe reis te beginnen, omdat jullie buiten het huis staan, op de weg'. Tegen de rijken zei hij 'Hoe beklagenswaardig is jullie situatie. Jullie hebben veiligheid, maar die veiligheid is jullie dood. Jullie huis is je graf'. Dit is geen veroordeling, maar

een woord van liefde en medelijden op een negatieve manier verklankt. De Zaligsprekingen en hun tegendeel, de “Onzaligheden”, zijn twee kanten van dezelfde munt. Liefde die alles goed praat, is geen liefde.

De ware armen dat zijn zij die alleen voedsel hebben voor vandaag; zij weten niet wat er morgen zal gebeuren. Hun arbeid geeft ze genoeg geld om voor vandaag voedsel te kopen en daarom is de dood een dagelijkse werkelijkheid voor hen. De ware armen hebben geen toekomst en kunnen er niet over dromen; zij kunnen alleen om hun dagelijks brood vragen. Sinds de dood een dagelijkse werkelijkheid is voor de armen en sinds de dood de uiteindelijke en onvermijdelijke bestemming van ons menselijk bestaan is, staan de armen dicht bij de fundamentele vragen over de betekenis van leven en dood. Wanneer zij de bedoeling van leven en dood ontdekt hebben, krijgt hun leven een diepere betekenis. Maar deze schrijnende armoede kan een mens ook woedend maken, vooral als hij zich vergelijkt met de rijken en hen de schuld geeft van zijn armoede. Hij kan een gewelddadige strijd tegen hen beginnen.

Bezit kan iemand niet redden van de dood. Omdat de armen elk moment van hun leven vertrouwd zijn met de dood, is het eenvoudiger voor hen om eeuwig leven te vinden, Gods Koninkrijk dat enkel en alleen betekenis aan en vervulling van hun leven geeft. De welgestelden verwachten dat hun toekomst gegarandeerd is. Zij zien de dood niet elk moment van hun leven onder ogen. Voor hen is de dood iets dat ergens in de toekomst gebeurt. Maar al hun bezit kan hen niet beschermen tegen de onvermijdelijkheid van de dood. Jezus vermaande zijn publiek om niet zoveel vertrouwen te hebben in hun rijkdom. Eens zei een man in de menigte tot Jezus: ‘Meester zeg tegen mijn broer dat hij het bezit dat onze vader ons heeft nagelaten, verdeelt.’ Jezus antwoordde hem: ‘Mijn vriend, wie heeft mij het recht gegeven te oordelen, of om de erfenis te verdelen tussen jullie tweeën pas op voor iedere vorm van hebzucht want iemands leven hangt niet af van zijn bezittingen, zelfs niet wanneer hij die in overvloed heeft.’ Toen vertelde hij hun de volgende gelijkenis:

‘Het landgoed van een rijke man had veel opgebracht en daarom vroeg hij zich af: Wat moet ik doen? Ik heb geen ruimte om mijn voorraden op te slaan. Toen zei hij bij zichzelf: Ik breek mijn schuren af en bouw grotere waar ik al mijn graan en goederen kan opslaan en dan zal ik tegen mijzelf zeggen: Je hebt veel goederen in voorraad, genoeg voor vele jaren! Neem rust, eet, drink en vermaak je. Maar God zei tegen hem: ‘Dwaas, nog deze nacht zal je leven worden teruggevorderd. Voor wie zijn die schatten die je hebt opgeslagen?’ Zo vergaat het iemand die schatten verzamelt voor zichzelf, maar niet rijk is bij God’.

Bezit is nodig om als mens te bestaan en op zich is er geen gevaar om het te vermeederen; men moet werken om bezit te verwerven. Maar als je vertrouwen hebt in bezit en je ermee identificeert, ben je niet rijk bij God. Jezus spoort zijn discipelen aan om bij God rijkdom te zoeken, die nooit vergaat omdat ‘geen dief erbij kan en geen mot ze kan aanvreten’.

Een ander verhaal gaat over een rijke jongeman die het eeuwige leven begeerde. Hij hield zich strikt aan de Tien Geboden, toch zei Jezus tegen hem: 'Nog een ding ontbreekt u. Verkoop alles wat u hebt en verdeel de opbrengst onder de armen, dan zult u een schat in de hemel bezitten. Kom daarna terug en volg mij! Toen de man dat hoorde, werd hij diepbedroefd. Hij was namelijk zeer rijk en identificeerde zich met de veiligheid die zijn bezit hem gaf en zonder zijn bezit bestond hij niet. In werkelijkheid vormde zijn bezit geen essentieel deel van zijn leven, want hij kon het niet meenemen als hij stierf. Zijn gevoel van veiligheid was eigenlijk zijn 'dood', want hij was niet in staat de weg te volgen tot leven. Hij was diepbedroefd, want door de last van zijn bezit kon hij het Koninkrijk van God niet binnengaan. De deur tot het Koninkrijk is nauw, niet in letterlijke zin maar omdat alleen de essentie van ons leven er doorheen gaat. Alle dingen die wij verzameld hebben, moeten we achterlaten.

Het Koninkrijk van God met zijn eeuwige rijkdom is onze werkelijke essentie naar het beeld en gelijkenis van God. Deze schat wordt niet meer of minder. Geen dief kan erbij en geen mot kan het aanvreten. Het is eenvoudiger voor hen die niets bezitten om hun ware rijkdom te vinden in het Koninkrijk van God.

Toen Jezus mensen riep om hem te volgen, waren het arme vissers die er meteen gehoor aan gaven. Toen Jezus langs het meer van Galilea liep, zag hij Simon en Andreas, de broer van Simon, die hun netten uitwierpen in het meer. Het waren vissers. Jezus zei tegen hen: 'Kom volg mij! Ik zal jullie vissers van mensen maken'. Meteen lieten zij hun netten achter en volgden hem. Even verderop zag hij twee andere broers. Jacobus, de zoon van Zebedeus en zijn broer Johannes. Zij waren met hun vader in de boot bezig met het herstellen van de netten. Hij riep hen en meteen lieten zij de boot en hun vader Zebedeus achter en volgden hem.

De menselijke geest zoekt altijd naar veiligheid, materiële veiligheid, intellectuele veiligheid of spirituele veiligheid. Op materieel niveau is het enigszins gerechtvaardigd om te zoeken naar een huis en om een baan te hebben en een gezin. Maar de menselijke geest wil ook veiligheid op een intellectueel en spiritueel niveau. Dit veroorzaakt problemen omdat in eeuwig leven geen veiligheid te vinden is; daarvan moet men afzien.

God riep Abraham om alles achter te laten en naar een plek te gaan, die hij zou aanwijzen. Abraham ging voordat hij zijn bestemming kende al op reis. Hij bouwde geen stevig huis onderweg, maar woonde in tenten. Een tent is een tijdelijk huis en het is eenvoudig om ergens anders naar toe te trekken, als je dat wilt. Een mens die een stevig huis bouwt met een stenen

fundering stopt met zijn of haar reis en wordt een bewaker van het huis. Hij of zij begint dingen te verzamelen voor het huis voor binnen en buiten en voelt zich dan veilig. Dit is van toepassing op zowel een intellectueel als op een materieel huis.

Ter wille van de veiligheid kiest men de dood, want hoewel er veiligheid in huizen en bezittingen te vinden is, is er geen leven, geen reis. Het leven staat stil. Er is alleen de dood.

Eeuwig leven daarentegen is een voortdurende reis naar binnen. Eeuwig leven is niet een voortdurend vervolg van het verleden, maar is een oneindige reis van eeuwigheid naar eeuwigheid. De spirituele reis bestaat uit een reis vanuit de veiligheid van het verleden naar de eeuwigheid van het heden, vanuit het bekende naar het onbekende. Er is altijd een risico dat de menselijke geest de spirituele reis prijsgeeft om zich te installeren in een intellectueel of spiritueel huis. Een Toren van Babel, waar men de reis vergeten is. Dit is spiritueel dood zijn. Spiritueel arm zijn betekent je niet verenigen met spirituele kwaliteit. Mensen kunnen rijk worden door zich in te spannen voor spirituele kwaliteit en heilig door middel van hun eigen pogingen. Zij voelen zich veilig binnen deze verworven deugden.

Zoals mensen erg hard werken om materiële rijkdom te verwerven om zich zo veilig te voelen, zo werken mensen erg hard om spirituele rijkdom en veiligheid te verwerven. Deze rijke mensen vol spiritualiteit hebben de toekomst veilig gesteld en zijn klaar om zichzelf te verdedigen op de dag van het oordeel, door te verwijzen naar alle goede dingen die zij gedaan hebben. Maar dit alles is gekunsteld en hoort niet thuis in de natuurlijke orde; het moet beschermd en verdedigd worden.

De nederigen van hart hebben geen spirituele veiligheid verworven en vereenzelvigen zich niet met hun deugden. Zij vereenzelvigen zich met hun werkelijke zelf, dat geschapen is naar het beeld en de gelijkenis van God. Dit werkelijke zelf is naakt en leeg. Zoals wanneer je sterft alles achter laat, zo ook in de spirituele dood laat je al je kwaliteit achter je en vind je je oorspronkelijke staat om het Koninkrijk van God binnen te gaan. Als iemand het Koninkrijk van God wil binnengaan, is het nodig dat hij of zij spiritueel arm is.

Jezus zei dat zij die hun valse zelf bewaren, het verliezen maar zij die het opgeven hun ware zelf zullen vinden. 'Wie achter mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen en dagelijks zijn kruis opnemen en mij volgen. Want wie zijn leven wil behouden zal het verliezen; maar wie omwille van mij zijn leven verliest, zal het behouden. Wat heeft een mens eraan als hij de hele wereld wint, maar zichzelf verliest of schade toebrengt?' Jezus riep mensen op om hem te volgen en alleen zij die niets bezitten en niet hechten aan hun bezittingen of aan hun positie onder de mensen, zijn in staat hem te volgen.

Terwijl zij op weg waren zei een man tegen Jezus 'Ik zal u volgen waarheen u ook gaat'. Jezus zei tot hem 'Vossen hebben holen en vogels nesten. De mensenzoon heeft geen plek om zijn hoofd

ter ruste te leggen'. Jezus is leven en leven is beweging. Het leven kan zich niet installeren in een hol of een nest. Het is altijd in beweging. Zij die Jezus volgen moeten volgelingen van de weg, het leven en de waarheid zijn.

Tegen weer een andere man zei Jezus 'Volg mij', maar de man zei: Sta mij toe eerst terug te gaan om mijn vader te begraven'. Deze man was niet vrij; hij werd in beslag genomen door emoties. Vanuit dat gevoel was hij rijk, niet arm en Jezus antwoordde hem: 'Laat de doden hun doden begraven, maar ga jij op weg om het Koninkrijk van God te verkondigen'. Ouders staan symbool voor het verleden. Jezus nodigt mensen uit hun psychologische verleden achter zich te laten en het eeuwige psychologische heden binnen te gaan. Mensen die vastzitten in hun psychologische verleden zijn niet vrij om te reageren op het Koninkrijk van God. Het verleden is dood en het heden kan zich niet bezighouden met het verleden. Laat het verleden het verleden begraven. Jij leeft in het heden, jij leeft in het Koninkrijk.

Wanneer je het Koninkrijk hier en nu wilt zien, moet je bevrijd zijn van het psychologische verleden, anders projecteer je het verleden op het heden en wordt het heden besmet door het verleden. Een dergelijk persoon ziet niet wat er is, maar ziet wat er was. Het leven is een opeenvolging van nu-momenten en de enige werkelijkheid ligt in het heden, het nu. Om in het leven van het Koninkrijk te vertoeven moet men bevrijd zijn van het psychologische verleden en van de psychologische toekomst. Dit betekent niet vrij van het materiële of functionele verleden, omdat deze noodzakelijk zijn om dagelijks te leven.

Natuurlijk valt het niet mee om onszelf te bevrijden van het psychologische verleden. Wij willen het begraven of als we er iets mee willen doen, zoeken wij het in de psychoanalyse. De doden zijn begraven op het kerkhof en men kan twee dingen doen op een kerkhof: de beenderen van de doden begraven of opgraven. Zolang wij op het kerkhof vertoeven, staan wij niet in het dorp, niet in het leven. Jezus zei: 'Laat de doden hun doden begraven' wat betekent: laat het verleden zichzelf begraven, jullie mogen komen en in het hier en nu leven. Iemand anders zei tegen Jezus: 'Ik wil u volgen, maar sta mij toe eerst van mijn familie afscheid te nemen'. Jezus antwoordde hem: 'Een ieder die gaat ploegen en dan steeds achterom kijkt, is niet geschikt voor het Koninkrijk van God.' Als je ploegt, moet je je concentreren op het hier en nu; leven dat steeds terugkijkt of ver vooruit kijkt negeert het nu en is geen leven. Een radicaal loslaten van het psychologische verleden is noodzakelijk als men de weg van het Koninkrijk wil volgen. Het Koninkrijk van God is in het hier en nu. Jezus was heel duidelijk over het loslaten van het verleden.

Er kwamen mensen naar Jezus toe, die hem vroegen: 'Waarom vasten de leerlingen van Johannes en de Farizeeën wel, maar uw leerlingen niet?' Jezus antwoordde: 'Bruiloftsgasten kunnen toch niet vasten zolang de bruidegom bij hen is? Nee, zolang zij de bruidegom bij zich hebben, kunnen zij niet vasten!' Vasten veronderstelt een beweging in de tijd – iets opgeven voor vandaag om er iets voor morgen mee te verwerven. Vasten is een proces gericht op de

toekomst – vandaag iets opofferen ter wille van morgen. Maar leven binnen het Koninkrijk van God betekent, er is geen morgen, alleen vandaag, alleen nu. Dit nu is vervuld met vreugde. Vandaag betekent alleen voor vandaag en niet met het oog op morgen. Er is geen psychologisch morgen, wel is er een functioneel en materieel morgen. De tekst “Maar de dag zal komen, dat de bruidegom bij hen wordt weggehaald en dan is het voor hen de tijd om te vasten’ zou een latere toevoeging kunnen zijn.

Jezus gebruikte ook het voorbeeld van een oude en nieuwe lap en oude en nieuwe wijnzakken: ‘Niemand giet jonge wijn in oude leren zakken, want dan scheuren ze open en gaat de wijn verloren, net als de zakken zelf. Jonge wijn hoort in nieuwe zakken’.

De weg van Jezus is de weg tot de eeuwigheid, de weg van het nu, de weg van vandaag, de weg van het feest, de weg van de nieuwe lap stof, de weg van de nieuwe wijn en de weg van onthullen wat al binnen ons leeft. De weg van de Farizeeërs is de weg van de tijd, van morgen, de weg van het vasten, van oude stoffen, van oude wijnzakken en de weg van een gepast leven. Zij behoren tot een andere orde en niemand kan ze samenbrengen. Nieuwe wijn behoort in nieuwe wijnzakken. Zij die gehecht zijn aan oude stoffen en oude wijnzakken kunnen de weg van het Koninkrijk niet volgen.

Het verhaal van Levi de belastinginner is het verhaal van een man die veel bezat, maar spiritueel arm was. Levi werd gezien als een zondaar, een buitenstaander en toen Jezus hem riep ‘stond’ hij op en volgde hem. Vervolgens nam Jezus deel aan een maaltijd in zijn huis. Een groot aantal belastinginners en buitenstaanders volgden hem en velen voegden zich bij hem en zijn leerlingen aan tafel. Enkele Farizeeërs en wetgeleerden

zagen dat Jezus samen met deze buitenstaanders en belastinginners at, dus vroegen zij aan zijn leerlingen, “Waarom eet hij met zulke mensen? Jezus hoorde dat en antwoordde: ‘Gezonde mensen hebben geen dokter nodig, maar zij die ziek zijn wel. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars’. Volgens Jezus waren zij beiden ziek vanuit het gezichtspunt van het Koninkrijk. De belastinginners waren ziek vanwege hun onrechtvaardigheid, de Schriftgeleerden en Farizeeërs vanwege hun zelfrechtvaardiging. Het Koninkrijk van God gaat zowel onrechtvaardigheid als zelfrechtvaardiging te boven. Er is ironie in het woord van Jezus, ‘Ik ben niet gekomen om de rechtvaardigen te roepen, maar zondaars’, want ook de Farizeeërs waren zondig maar daarvan waren zij zich niet bewust. Zij waren in groot gevaar. De onrechtvaardige buitenstaanders en belastinginners waren zich bewust van hun zonden en waren daarom beter in staat om de oproep van God te beantwoorden. Deze

oproep is niet een omschakeling naar wettelijk goed gedrag dat zich aanpast aan de wet, maar een omschakeling tot de rechtvaardigheid volgens het Koninkrijk van God, die rechtvaardigheid en onrechtvaardigheid volgens de wet te boven gaat. Jezus zei: 'Tenzij je rechtvaardigheid die van de Farizeeërs te boven gaat, kun je het koninkrijk van God niet binnengaan.

In het verhaal van Jezus aan de maaltijd bij Simon de Farizeeër, was er een vrouw die een 'zondig' leven leidde. Toen zij hoorde dat Jezus at in het huis van de Farizeeër, bracht zij een albaster kruikje vol parfum met zich mee. Zij stond achter Jezus, kuste zijn voeten en zalfde hem met parfum. Toen Simon dat zag, zei hij bij zichzelf 'Als deze man een echte profeet was zou hij weten wie deze vrouw die hem aanraakt is en hij zou weten dat zij een zondig leven leidt'. Simon de Farizeeër was rijk in spiritualiteit. Hij verwierf deugden door de wet te volgen.

De vrouw was spiritueel arm en werd als een grote zondares beschouwd. Maar zij kende haar situatie, zij verlangde naar liefde, zij verlangde naar mededogen en zij voelde zich aangetrokken tot Jezus, net zoals Zacheus. Haar verlangen en moed droegen vrucht, want zij ontving aanvaarding, mededogen en liefde. Haar leven werd vernieuwd. Simon de Farizeeër met zijn spirituele rijkdom vermoedde dat Jezus spiritueel rijk was en dus zijn gelijke. Zodoende voelde hij

zich in staat hem uit te nodigen voor een maaltijd. Simons spiritualiteit maakte dat hij neerkeek op anderen. Natuurlijk was Jezus spiritueel rijk, maar zijn spiritualiteit was niet verworven. Het hoorde bij de kern van zijn wezen, de eeuwige rijkdom van het Koninkrijk van God.

Veeleer dan het verliezen van de rijkdom van de kern van hun wezen, werden zondaars die in contact kwamen met het Koninkrijk van God veranderd in mensen die het Koninkrijk van God liefhebben. Simon de Farizeeërs rijkdom was gekunsteld, zodat hij ze te allen tijde moest beschermen door zich ver weg te houden van zondaren en belastinginners. Zijn kleren zouden smerig kunnen worden, hij had geen mededogen nodig, geen aanvaarding nodig en ook geen vergeving. Simon was rechtvaardig in zijn eigen ogen. Hij was ver verwijderd van het Koninkrijk van God.

Vertaling: Margriet van Raaij

Colofon

De digitale Nieuwsbrief is een uitgave van de
VERENIGING MEDITATIE VANUIT DE CHRISTELIJKE TRADITIE

Website: <http://www.meditatievanuitdechristelijketraditie.nl>

De Nieuwsbrief verschijnt 4x per jaar

Redactie

Joost van Buuren met hulp van Gonja Hikspoors, (j.buuren@upcmail.nl)

Kopij volgende Nieuwsbrief vóór 1 oktober 2019 naar de redactie.

Abonnementen

Prijs per jaargang: € 10 (aanvraag SNS rekening is in behandeling)

Stuurgroep

Jan Tünnissen, voorzitter

Joost van Buuren, secretaris

Frieda Haitsma, bestuurslid

Stuurgroepmvct@gmail.com

Tel: 06-57 33 63 04